

حال و هوای خانه شهید طهرانی مقدم بعد از عملیات &171#; وعده صادق &187#;

شناسه خبر : ۱۴۱۱۵۰ جمعه ۳۱ فروردین ۱۴۰۳ - ۰۶:۲۳

به مراسم کوچک و خودمانی ای دعوت شدیم که قرار بود جشنی باشد برای تعدادی از زنان کودکان. زنان جوانی که ۱۲ سال پیش همسرانشان به شهادت رسیده بودند و مادرانی که همچنان وقتی از پسرانشان روایت می کنند اشک در چشمانشان می نشیند.

به گزارش خبرنگار فرهنگی موج خبر ، چند روزی است از حمله موشکی ایران به سرزمین های اشغالی فلسطین می گذرد. هنوز هم اخبار مهم رسانه های جهان به تحلیل و حواشی و اخبار مختلف این عملیات منحصر به فرد، تعلق دارد. مردم ایران هم هنوز حرف مجالس و دورهمی هایشان در مورد این اقتدار است و حتی جشن هایی هم در این چند شبانه روز برپاست.

ما نیز امروز به مراسم کوچک و خودمانی ای دعوت شدیم که قرار بود این اجتماع جشن کوچکی باشد برای تعدادی از زنان کودکان. زنان جوانی که 12 سال پیش همسرانشان به شهادت رسیده بودند و مادرانی که همچنان وقتی از پسرانشان روایت می کنند اشک در چشمانشان می نشیند.

مراسم به میزبانی همسر شهید حسن طهرنی مقدم پدر موشکی ایران تدارک دیده شده بود که میهمانانش نیز خانواده شهدای اقتدار بودند. همان شهیدانی که همراه حاج حسن در شهرستان ملارد و حین انجام کاری مهم به شهادت رسیده بودند.

زنگی که به نام حسینیه ثبت شده بود را زدیم و پس از چند دقیقه وارد خانه شهید طهرانی مقدم شدیم. در بدو ورود نرسیده به حسینیه ای که طبقه پایین ساختمان است میزی چیده شده بود که شاید به خاطر چیدمان روی آن می شد نامش را میز مقاومت گذاشت. تصاویری از شهید طهرانی مقدم، شهید قاسم سلیمانی و مقام معظم رهبری بود که با پرچم ایران و فلسطین مزین شده بود.

از پله ها که پایین رفتیم پادری خانه به چشمان آمد. مکانی که هر کسی بری ورود به حسینیه مجبور است پایش را روی آن بگذارد. پرچم رژیم غاصب صهونیستی حکم این پادری را داشت.

وارد شدیم. فضای دلنشین ساختمان به قدری انرژی مثبت داشت که انگار همه افرادی هم که آنجا بودند دوستان صمیمی ما محسوب می شدند. خانم حیدری همسر حاج حسن به همراه دخترش با خوش رویی تمام از ما که برای تهیه گزارش به آنجا رفته بودیم استقبال کردند. گوشه دیگر حسینیه خانم معصومه سپهری نویسنده کتاب زندگی نامه شهید طهرانی مقدم در میان تعدادی از خانواده شهدا که آمده بودند نشسته بود و با مرور تصاویر و فیلم های شهدا مرور خاطرات می کرد.

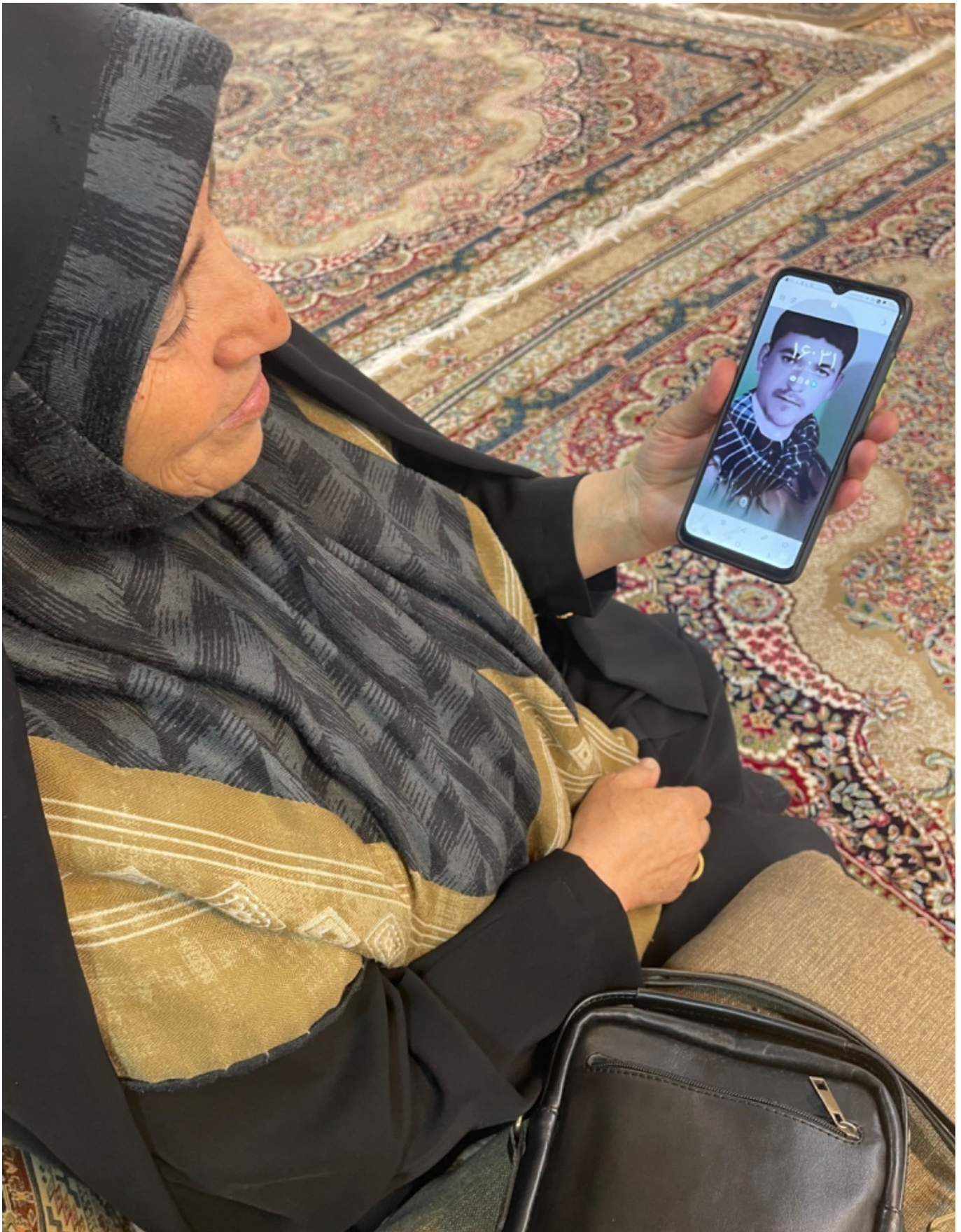
سپس خانم ها که گویی دیگر مثل اقوام نزدیک هم هستند شروع کردن به پهن کردن سفره و چیدن وسایل داخل آن. نگاهم به چند دختر 10-11 ساله افتاد که از خانم سپهری خواهش می کردند حتی الان که بقیه رفتند و آماده غذا خوردن شدن همچنان بگذارد آنها عکس فیلم ها را ببینند. خانم سپهری که متوجه نگاهم شد شروع کرد به توضیح دادن و گفت: این دخترهایی که می بینید مادرانشان پس از شهدات همسر در حادثه ملارد مجدد ازدواج کردند و حالا آنها به شهید می گویند عمو و می خواهند عموهایشان را بیشتر بشناسند.

پس از چند دقیقه کاسه های تزیین شده آتش در سفره ها پر شد. خانم حیدری با همان روی گشاده از ما خواست بنشینیم و غذا بخوریم. می گفت این آتش پیروزی رزمندگان در یکشنبه شب است. خواستیم با این آتش نذری شکر گذار خدا باشیم. حدود یکساعتی به خوش و بش خانم ها با هم گذشت و خبرنگارها سعی می کردند با خانواده شهدا صحبت کنند و احساساتشان را از عملیات وعده صادق بپرسند.

مادر شهیدان محمد و محمود داستار که هر دو فرزندش در راه تولید موشک به شهادت رسیدند در پاسخ به این سوال که چه حسی داشتی از عملیات ایران علیه اسرائیل، گفت: از ته دل می خندید و گفت پس از 12 سال دلم آرام شد. ثمره خون پسرانم را دیدم. حتی به همین شکرانه سر مزارشان در شهرستان نظر آباد رفتم و گفتم: مادر به آرزویتان رسیدین.

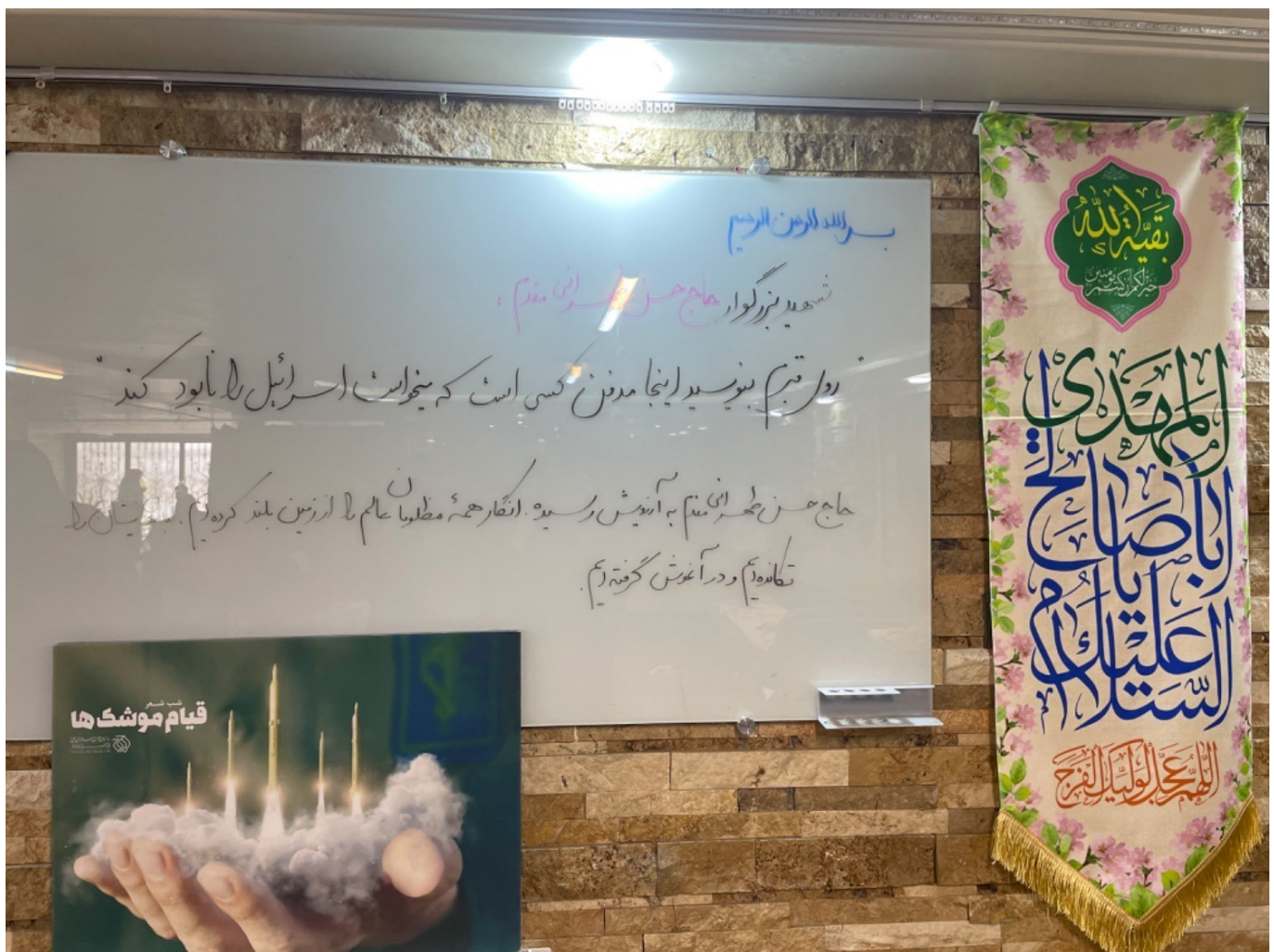
مادر برایمان توضیح داد که محمد سال 85 در حالی که عقد کرده بود به خاطر حادثه ای در حین کار به شهادت رسید و

محمود هم با داشتن یک فرزند دو ساله همراه شهید طهرانی مقدم آسمانی شد. مادر شهید بودن سخت است اما همیشه از خدا تشکر می کنم به خاطر داشتن این فرزندانم.

همسر شهید محمود داستار که حالا دخترش خانمی شده، می گوید: ما تازه 3 سال بود که زندگی مشترک را شروع کرده بودیم و همه این سال ها شهادت همسر مرا اذیت می کرد اما با انجام این عملیات دلم آرام شده. تا پیش از این با خودم فکر می کردم اینهمه صنعت موشکی چه فایده دارد پس؟ اما با این عملیات فهمیدم همسرم چقدر کار مهمی انجام داده و من بسیار خوشحالم.

در این حسینیّه به هر چه نگاه می کردی یادآور مقاومت بود و نابودی اسرائیل. حتی سجاده ای که رویش نماز میخواندند نیز نمادی از فلسطین بود.

دیوار نوشته ای نیز مزین به وصیت شهید طهرانی مقدم پدر موشکی، چشم را به خود متوجه می کرد: روی قبرم بنویسید

اینجا مزار کسی است که می خواست اسراییل را نابود کند.

در پایان خانواده شهید حاج حسن میهمانانش را با یک هدیه بدرقه کرد. هدیه ای که باز هم یادآور مقاومت بود و مبارزه با رژیم صهیونیستی.

انتهای پیام/

انتهای پیام/